

ŞTEFAN AUG. DOINAŞ VERSEI

Lászlóffy Csaba fordításai

XXV. Zsoltár

Mélyértelműen ragyogó egész
Természetednek szövege, Uram.
Elragadtatva olvasom és újra-
olvasom, néha kívülről tudom már:
a tenger hexameterai, mint egy
homéroszi eposz, a hegyek kérdő-
jelei, meg a végtelen síkságok
termékeny metaforái és a lég
változékony értelme és az éj
tündöklő ábécéje, melyet a
virradat elolvas és letöröl –
mint titkos dokumentumot, magamba szívok
mindent...

S valaki azt súgja nap mint nap:
– Tökéletes és hibátlan szöveg!...
Áruld el mégis: kié ott legalul
Az az olvashatatlan aláírás?...

LXIV. zsoltár

Uram, megértem a kudarcod. Én is
azon fáradozom, hogy megteremtsek
mindabból, ami rendelkezésemre
áll, s ugyanaz a tiszta szeretet
ég bennem, mely egykor téged emésztett.
És ugyanazt a drámát élem át,
miként Te: a nehezen gyúrható
anyagból kiszabadított szellemét!

És íme: mindenikünk a maga
szerzetével, s mint megszállottak arcán
keressük a megálmodott csodát.

Amit látunk, nagyon elszomorít.

Túl kevés fényt gyúrtál belém, Uram,
a kezdet kezdetekor – én pedig
túl sok emberi csillogást Beléd...

LXXXVIII. zsoltár

Ma álmomban, Jézus, egy voltam Veled,
a bal kezed voltam, s te jobbik szemem,
és sebeket kaptunk s a szörnyű sebek
hogy' fájtak a melleden s a mellemen!
S én felkiáltottam: – Jöjj, s lásd, ami van:
szent szárnyakat növeszt két vállam, Uram!...

S Te feleltél is rá, hogy: – Míg a világ!
Hány fegyver, s hány sebtől kell vérezz s véreznem,
míg tart ez az álom velünk, s aki lát:
lát embert is, angyalt is egyazon testben.
Majd (parancsoló hangon:) Ébredj! Elég!
A nyíl és a seb is, jaj, többé ne légy...

És ujjongva nyílt a világra szemem:
szent örület álma, hogy egy Vagy velem!...

